

Publicerad 2014-11-01 22:45 av Tommy Vähä-Rainio

Barnhem

Alingsås

Jag har inte samma referenser som min dotter,
angående Alingsås.

Hon var på Halloween fest i går.
I Alingsås.

Allt gick bra för min dotter,
hon kom hem tryggt,
städat och bra.

Mitt första barnhem,
där jag blev placerad,
var i Alingsås.

Vad jag minns.

Enligt uppgift
var jag även placerad,
på något annat beryktat ställe.

Minns min första dag i Alingsås.

Placerad ensam vid en bänk,
som ny i klassen,
mitt i terminen,
en utomstående som satt på barnhemmet.

En outkast.

Känslan av den ensamhet jag då upplevde,
förstår bara den som upplevt detta.

Vi fick köttbullar med mos,
som vi åt vid skolbänkarna.

Och de var gudomligt goda,
trots min oerhörda oro och ensamhet.

Vid min första gympalektionen tog jag en,
enhandslyra när vi spelade brännboll.

Och de nya klasskompisarna applåderade,
och jag fick beröm,
och de tyckte att det var snyggt gjort.

Hur ofta hade jag fått beröm tidigare?

Gissa.

Jag var inte där så länge,
något annat hände.

Någon beslutade utan mig,
vad som skulle ske.

Och jag fick återigen gå vidare.

Gissa.

Varför jag inte låter andra ta mina beslut idag.

Gissa.

Varför jag inte tillåter någon att pissa på mig idag.

Gissa.

Varför jag älskar min familj idag.

Gissa.

Varför jag aldrig viker mig.

Gissa.

Varför jag aldrig kommer att svika de jag älskar.

Gissa.

Varför jag alltid kommer att hjälpa de svaga.

Jag fick aldrig kärlek där jag kom ifrån,
och det tog mig mycket långt tid,
innan jag förstod vad den egentligen innebar.

Hur viktig den är.

Och jag hoppas bara så innerligt,
att de förstår och känner att jag älskar dem.

Trots mina fel och brister.

Jag vill bara inte,
att de skall uppleva det jag upplevt.

Jag går lätt i döden för dem!

Kommer någon någonsin att förstå mig?

Även när jag väl är död.

Eller skall jag begravas i mitt ensamma

Alingsås?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Tommy Vähä-Rainio med Poeter.se id #221772 innehar upphovsrätten